

lande i Europa. Men en stor og effektiv satsning på forskning og skabelsen af strukturer, der muliggjorde en effektiv anvendelse af forskningsresultaterne, har givet pote. De to lande har nu taget gevaldige spring frem i udviklingen på bare 10-15 år.

Den viden, der erhverves i laboratorierne, skal have let adgang til markedet. Intet må være hæmmende for en sådan udvikling. Derfor skaber lovforslaget mulighed, men ikke forpligtelse for universiteterne og forskningsinstitutionerne til at lave selskaber for at få deres viden frem til erhvervslivet.

Det vil stadig være den enkelte forskningsinstitution, der bestemmer metoden til overførsel af viden og teknologi. Det handler simpelt hen om handlefrihed for institutionerne. Den handlefrihed vil vi meget gerne give.

Kl. 22.20

I dag er de samme institutioner tilbageholdende for at undgå produktansvar eller andre risici, der er forbundet med f.eks. at tage patent.

Erfaringer fra andre lande f.eks. i Norden til siger også, at det, der lægges op til i lovforslaget, vil skabe gode muligheder for at sætte tempoet op for teknologioverførsel. Netop det forhold at skabe kommerciel professionalisme i spændingsfeltet mellem forskningsinstitutionernes forskere og virksomhederne vil skabe uanede muligheder.

Venstre støtter lovforslaget og vil give det en positiv behandling under udvalgsarbejdet.

Niels Sindal (S):

Baggrunden for lovforslaget om teknologioverførsel eller det at fremme omsætning af ny viden mellem offentlige forskningsinstitutioner og erhvervslivet er bl.a. ønsket om at bygge videre på loven fra 1999, også kendt som forskerpatentloven. Det er et ønske om at sikre, at der sker en viden- og teknologioverførsel fra den offentlige sektor til den private. Endvidere er det en opfølgning på EU-rådsbeslutninger fra 2003 vedrørende vækst og konkurrenceevne, en opfordring til at øge investeringer i forskning.

Metoden er at give universiteter og sektorforskningen mulighed for gennem etablering af datterselskaber at udnytte viden kommercielt.

Socialdemokratiet er positiv over for lovforslaget. Men jeg vil i den forbindelse understrege, at det er vigtigt at sikre, at der er klare skillelinjer mellem kommercielle interesser og forskningen, altså undervisning og forskning for sig og

kommercielle aktiviteter for sig, adskillelse af økonomi, klare regler for ansatte og deres ansættelsesforhold i datterselskaberne, gennemsigtighed, at der ikke skabes konkurrenceforvridning.

Gennem høringssvarene får man en positiv tilslutning til forslagene. Det første udkast er revideret, og høringssvarene er taget ind. Et enkelt høringssvar giver udtryk for bekymring i forhold til, at loven vil skabe et lukket forskningsmiljø, og at universiteterne drænes for de bedste hoveder; dette er indvendingen. 40 høringssvar er imidlertid venligt stemt over for loven.

Under udvalgsbehandlingen er det imidlertid nok en god idé med en teknisk gennemgang med henblik på at få præciseret muligheder og afgrænsninger. Lovforslaget er jo i princippet simpelt i sin målsætning, men noget mere kompliceret i sin substans.

Med disse ord er vi positive over for forslaget og ser frem til udvalgsbehandlingen.

Jesper Langballe (DF):

Vi vil her ved førstebehandling være eftertænksomt positive og spørgende, og lad mig gøre lidt ud af eftertænksomheden.

»Fra tanke til faktura«, det slogan har viden- skabsministeren sammen med så mange andre gjort til sit. Det dækker jo over en objektiv kendsgerning: Øget forskning fører i en række videnskabsgrene til øget produktion og dermed øget erhvervsdynamik. Og hvorfor ikke afkorte den vej fra tanke til forskning, så længe forskningen ikke sætter noget til ved det?

Også vi tror, at dette lovforslag, hvorefter sektorforskningsinstitutioner og universiteter kan danne markedsorienterede selskaber til teknologioverførsel, er et rigtigt skridt.

Men vi vil alligevel rejse en advarselsslampe et stykke længere hen ad vejen i forhold til dem, der ønsker at løse fuldstændig. For gyldigheden af udtrykket »fra tanke til faktura« forudsætter jo, at man først giver tanken lov til at være tanke og modnes i frihed under en fagligt kompetent universitetsledelse, så den ikke i sin spæde barndom bliver overplastret med fakturastempler; for ellers visner den frie forskning, og så har man, uanset hvor tit man siger innovation, dømt sig selv til at traske ad gammelkendte veje, hvor der ikke sker noget virkelig nyt.

Den risiko var for os at se indlysende i forbindelse med universitetsloven med de påbudte eksterne bestyrelsesflertal, og derfor stemte Dansk Folkeparti imod universitetsloven.

Kl. 22.25